

מסכת תמורה

פרק ב

א. יש בקרבנות היחיד מה שאין בקרבנות הצבור, ויש בקרבנות הצבור מה שאין בקרבנות היחיד. שקרבנות היחיד עושים תמורה, וקרבנות הצבור אינם עושים תמורה. קרבנות היחיד נוהגין בזכרים ובנקבות, וקרבנות צבור אינן נוהגין אלא בזכרים. קרבנות היחיד חייבין באחריותן ובאחריות נספיקהם, וקרבנות הצבור אין חייבין לא באחריותן ולא באחריות נספיקהן, אבל חייבין באחריות נספיקהן משקרב הנזבח. יש בקרבנות הצבור מה שאין בקרבנות היחיד. שקרבנות הצבור דוחין את השבת ואת הטמאה, וקרבנות היחיד אינן דוחים לא את השבת ולא את הטמאה. אמר רבי מאיר, והלא חבתי כהן גדול ופר יום הכפורים, קרבן יחיד ודוחין את השבת ואת הטמאה. אלא שזמנו קבוע:

ב. חטאת היחיד ששקרו בעליו, מתות. ושל צבור, אינן מתות. רבי יהודה אומר, ימותו. אמר רבי שמעון, מה מצינו בולד חטאת ובתמורת חטאת ובחטאת שמתו בעליה, ביחיד דברים אמורים

אָבֵל לֹא בָצַבּוּר, אַף שְׂכָפְרוּ הַבְּעָלִים וְשַׁעֲבָרָה שָׁנְתָן, בִּיחִיד דְּבָרִים
אֲמוּרִים אָבֵל לֹא בָצַבּוּר:

ג. חָמַר בְּקִדְּשִׁים מִבְּתִּמְוָרָה וּבְתִמְוָרָה מִבְּקִדְּשִׁים. שֶׁהַקִּדְּשִׁים
עוֹשִׂים תִּמְוָרָה וְאֵין תִּמְוָרָה עוֹשֶׂה תִּמְוָרָה. הַצָּבּוּר וְהַשְׁתַּפֵּיִן
מִקְדִּישִׁים, אָבֵל לֹא מְמִירִים. וּמִקְדִּישִׁים אֲבָרִים וְעֶבְרִים, אָבֵל לֹא
מְמִירִים. חָמַר בְּתִמְוָרָה, שֶׁהַקִּדְּשָׁה חָלָה עַל בְּעֵלֶת מוֹם קָבוּעַ, וְאֵינָהּ
יוֹצֵאָה לְחֵלִין לְהַגְיֹז וּלְהַעֲבִיד. רַבִּי יוֹסִי בַּר רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, עָשָׂה
שׁוֹיֵג כְּמִזִּיד בְּתִמְוָרָה, וְלֹא עָשָׂה שׁוֹיֵג כְּמִזִּיד בְּמִקְדָּשִׁים. רַבִּי
אֶלְעָזָר אוֹמֵר, הַכִּלְאִים, וְהַטְּרָפָה, וְיוֹצֵא דָפֶן, טְמֵטוֹם, וְאַנְדְּרוֹגִינוֹס,
לֹא קִדְּשִׁים וְלֹא מִקְדִּישִׁים: